[96] وهذه العبارة كالترجمة لعبارته في زبدة البيان فراجع. ومثله في التأييد الحوالة في الكتاب إلى شرح الارشاد، قال (رحمه ا) في شرح نزول سورة (هل أتى) (1) في أهل البيت عليهم السلام ما لفظه: وباید دانستکه ایثار حضرت امیر المؤمنین علیه السلام اقوی دلیل است بر آنکه هر چند کسی صرف مال خود را در خیرات وتصدقات کند اسرافش نتوان گفت، چه برغبتي که درآن فعل ازآن حضرت واقع شده برنفقه کردن وتصدق نمودن زیاده از حد حصر است، وکدام ترغیب زیادة براین تواند بود که آن چهار برکزیدهء کرد کار وخادمهء ایشان سه روز متصل روزه دارند وبغیر قرص جوی از برای افطار ایشان چیزی نباشد وآنرا هم قرض کرده باشند وباز ایشان را روزه باید گرفت ودر روز دراز وهوای گرم مدینه در آنحالت که ایشانرا بغیر از برای افطار وسحو چیزی نباشد برآن بی چیزی صبر کنند واز سرآن جو نیز گذشته آنرا بفقیر ومحتاج دهند وباب افطار نمایند چنانکه در شرح ارشاد فقه این فقیر نوشته، بتقریب مذکرر کشته، در کتاب زکوة در تحت ایهء (یسئلونك ماذا ینفقون قل العفو) (2)، انتهی (3). _____ أصحيح ان ا تعالى وملائكته يصلون عل النبي ؟ فقال عليه السلام: (هذا من العلم المكنون - أي: المستور عن الخلق - ولولا إنكم سألتموني عنه ما أخبرتكم به، إن ا عز وجل وكل بى ملكين فما ذكرت عند مسلم فيصلى علي إلا قال ذانك الملكان: غفر ا تعالى لك. وقال ا وملائكته (في جوابهما): آمين). (1) الد هر 76: 1. (2) البقرة 2: 219. (3) حديقة الشيعة: 58. وترجمة ما نقله: ومما يلزم العلم به: أن ايثار أمير المؤمنين عليه السلام هو أقوى دليل عل أنه لا يقال لمن صرف أمواله في الخيرات والصدقات: أنه مسرف، إذ لا يمكن حصر ما آثره عليه السلام في

_____ (*)